

[Ministeren for Grønland.]

at skaffe sig og eventuelle børn stabile og tilfredsstillende boligforhold. Det er som regel kvinden, der har haft disse vanskeligheder, fordi huset normalt er tilfaldet manden. Bestemmelsen i lovens § 66, der giver adgang til at lade en ægtefælle forlods udtage hus, bohavet, fartøj m. v., såfremt boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt, har ikke været anvendt; og da denne regel ikke i tilstrækkelig grad synes at sikre hustruen mulighed for at opnå retten til boligen, er bestemmelsen foreslået ændret således, at der kan ydes hustruen bedre beskyttelse i denne henseende.

Det foreliggende lovforslag er tiltrådt af Grønlands landsråd.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg har hermed den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om Danmarks erhvervsfond*. Forslaget går ud på at forhøje grænsen for eksportkreditgarantier fra 2 milliarder kr. til 2½ milliard kr., medens lovens øvrige bestemmelser ikke berøres af forslaget.

I forrige folketingsår havde det høje ting et tilsvarende forslag til behandling, idet jeg dengang foreslog en forhøjelse til 2½ milliard kr. af det maksimum for garanti-givningen på 1½ milliard kr., som oprindeligt var fastsat i loven af 4. april 1960 om Danmarks erhvervsfond. Ved drøftelserne her i tinget enedes man om at fastsætte maksimumsbeløbet til de nugældende 2 milliarder kr.

Når spørgsmålet om en forhøjelse nu igen er blevet aktuelt, hænger det sammen med et stadig stigende behov for garanti-givning hos de danske eksportører. Jeg skal med nogle enkelte tal forsøge at illustrere denne stigning i behovet. Det samlede garantiansvar, som eksportkreditrådet havde bevilget, udgjorde pr. 1. april 1960 860 mill. kr. I løbet af finansåret 1960-61 steg garantiansvaret med ca. 360 mill. kr. til 1221 mill. kr. I finansåret 1961-62 steg det med ca. 280 mill. kr. til 1500 mill. kr. og i de første 8 måneder af indeværende

finansår med yderligere ca. 240 mill. kr. til 1.742 mill. kr. pr. 30. november 1962.

Den stadige stigning i garantiansvaret er forårsaget af forskellige forhold. For det første må den fortsatte stigning i vor eksport naturligt medføre større brug af eksportkreditordningen. Dernæst stiger eksportørernes behov for forsikring af deres fordringer utvivlsomt også som følge af den stigende betydning, det har at kunne yde kredit til køberne, idet kreditgivningen i dag spiller en væsentlig rolle i konkurrencen på eksportmarkederne. Hertil kommer den usikkerhed, der præger de økonomiske forhold i mange oversøiske lande, og som må medføre, at eksportørerne i mange tilfælde ikke vil turde gå i gang med en eksport, medmindre de kan opnå en forsikringsmæssig dækning af deres risiko hos eksportkreditrådet.

Jeg kan i denne forbindelse også nævne, at landbruget i stigende omfang gør brug af eksportkreditordningen.

Jeg nævnte, at det maksimale garanti-ansvar i de pr. 30. november 1962 afgivne garantier udgjorde 1.742 mill. kr. Dette tal er ikke udtryk for, at en tilsvarende kapitaleksport til udlandet har fundet sted. Af beløbet udgør ca. 370 mill. kr. kationer for banklån til finansiering af eksportordrer. Det resterende beløb er eksportkreditrådets forsikringer af kommercielle og politiske risici på eksportørernes fordringer, og heraf udgør tilsagn om forsikring ca. 235 mill. kr., medens resten er dækket af forsikringspolicer. De såkaldte afskibningspolicer, der dækker den kommercielle og politiske risiko efter afskibning, udgør ca. 800 mill. kr. Her er rådet endelig forpligtet fra det tidspunkt, hvor afskibning finder sted. Afskibning er sket pr. 30. november 1962 for ca. 440 mill. kr. af de nævnte ca. 800 mill. kr.

I øvrigt skal jeg angående de nærmere enkeltheder vedrørende eksportkreditgaranti-givningen tillade mig at henvise til eksportkreditrådets sidste årsberetning, der for kort tid siden er tilstillet tingets medlemmer.

Man kan rejse det spørgsmål, om eksportkreditrådet kunne følge en praksis, der i mindre grad belastede det i lovens fastsatte maksimale garantiansvar. Det, der her ville komme på tale, er spørgsmålet om tilsagns-givningen. Eksportkreditrådet har i denne